

Dosarul nr. 1ra-418/2022
1-20077433-01-1ra-18032022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Mocanu Ionel xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 09.07.2020-06.07.2021;
2. Instanța de apel: 23.07.2021-16.12.2021;
3. Instanța de recurs: 18.03.2022-04.05.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 iulie 2021, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Mocanu Ionel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, în baza art. 188 alin.(2), lit. d), e) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal lui Mocanu Ionel, i s-a stabilit definitiv, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă cererea acuzatorului de stat și s-a dispus încasat din contul lui Mocanu Ionel, în beneficiul statului suma de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost admisă acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana și s-a dispus încasarea din contul lui Mocanu Ionel, în beneficiul succesului părții vătămate Dănoi Mariana suma de 6000 lei (șase mii) cu titlu de prejudiciu material.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 03 septembrie 2019, în jurul orei 15:00, Dănoi Elena aflându-se în ospetie la Mocanu Ionel, al domiciliul ultimului amplasat în raionul xxxxx, servind băuturi alcoolice, în urma unui conflict iscate între ea și Mocanu Ionel, ultimul având scopul provocării intenționate a vătămării corporale medii a sănătății persoanei, a trântit-o pe pat pe Dănoi Elena, iar numita a început să țipe și a fugit afară. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Mocanu Ionel a ajuns-o din urmă pe Dănoi Elena în ograda domiciliului

său și intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0296 din 10 decembrie 2019, s-a stabilit că la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele Dănoi Elena, s-a constatat echimoze pe obraz, fractura coastei a VI care au fost cauzate cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Prin acțiunile sale intenționate, Mocanu Ionel a comis infracțiunea *vătămarea intenționată medie a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările de la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod penal.

Tot el, la data de 17 februarie 2019, aproximativ la ora 21:00, acționând intenționat cu scopul săvârșirii unui atac tâlhăresc asupra unei persoane pentru sustragerea bunurilor, prin deteriorarea ușii, a pătruns în domiciliul lui Eni Vasili, situat în satul xxxxx, unde l-a atacat pe acesta, lovindu-l cu pumnii în cap și piept, trântindu-l la podea, i-a cerut bani lui Eni Vasili și-i căuta prin casă, apoi și-a continuat acțiunile infracționale, amenințându-l pe Eni Vasili cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei cu ajutorul unui topor, cu muchia căruia îl lovea peste picioare, cauzându-i, conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0047 din 06.03.2019: excoriație cu echimoză pe obraz, excoriații pe ambii genunchi, gamba dreaptă, cap, echimoză pe mâna stângă, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Prin acțiunile sale intenționate Mocanu Ionel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d) și e) Cod penal, conform semnelor calificative *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă*.

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu **apel** de către inculpatul Mocanu Ionel și avocatul acestuia Osadcenco Iulia.

2.1 Inculpatul în cererea sa a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Mocanu Ionel să fie achitat pe toate capetele de învinuire.

În motivarea cererii de apel inculpatul a indicat că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile succesului părții vătămate Dănoi Elena, Dănoi Mariana, raport de expertiză judiciară nr. 201911DO 296 din 10.11.2019, raportul de constatare nr. 201911PO557 din 09.09.2-19, raportul de expertiză judiciară nr. 201911D0047 din 06.03.2019, raport de constatare medico-legală nr.201911P0017 din 19.02.2019.

Instanța de fond a pus la baza condamnării constatări nelegitime (fila sentinței 10) și anume că, toți martorii fiind audiați au indicat direct asupra cauzării leziunilor corporale lui Eni Vasile de către Mocanu Ionel. Or, martorul Chetroi Vasile audiat în instanța de fond a declarat că nu cunoaște nimic despre conflictul lui Mocanu Ionel cu

Eni Vasile. Martorului Moca Mariana a dat declarații din spusele lui Eni Vasile și nu a dat declarații precum că, Mocanu Ionel este persoană agresivă .

Cauza a fost pornită în baza declarațiilor false depuse de Dănoi Elena.

2.2 Apărarea în cererea de apel a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința lui Mocanu Ionel, pe faptul maltratării lui Dănoi Elena, să fie încetat, din cauza că acțiunile lui constituie contravenția prevăzută de art. 78 Cod contravențional;

- pe faptul incriminării comiterii infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, Mocanu Ionel urmează a fi achitat;

- de respins cererea acuzatorului de stat cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare, în beneficiul Statului, suma de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei.

- de respins acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana privind încasarea, din contul lui Mocanu Ionel, în beneficiul succesului părții vătămate Danoi Mariana sumei de 6000 lei (șase mii) cu titlu de prejudiciu material.

În argumentarea cererii de apel apărarea a indicat că concluziile instanței privind recunoașterea lui Mocanu Ionel vinovat de comiterea infracțiunilor imputate nu se bazează pe probe directe, depozițiile inculpatului nefiind combătute prin probele prezentate de acuzatorul de stat.

Apărarea a indicat că declarațiile inculpatului nu au fost combătute de acuzatorul de stat. Pe episodul privind maltratarea lui Dănoi Elena în calitate de probă există numai declarațiile succesului părții vătămate Dănoi Mariana, care nu a fost prezentă în momentul conflictului și declară acele evenimente, care presupus au avut loc din cuvintele auzite a victimei Dănoi Elena.

Apărarea a susținut că neîntemeiat s-a dispus încasarea de la inculpat a prejudiciului material în suma de 6000 lei, fără a fi prezentate careva probe, precum că aceasta suma constituie un prejudiciu material, pricinuit în urma acțiunilor inculpatului.

Cu referire la episodul privind presupusa tâlhărie în privința lui Eni Vasile, toate depozițiile martorilor se bazează pe ceea ce a spus Eni Vasile, dar nimeni nu a văzut conflictul însuși.

În concluzie consideră că acțiunile lui Mocanu Ionel, privind faptul maltratării cet. Dănoi Elena, urmau a fi calificate în baza art. 78 Cod contravențional, iar dacă de presupus, că leziuni corporale medii cet. Dănoi Elena au fost pricinuite în urma acțiunilor lui Mocanu Ionel, acestea cuprind maxim elementele infracțiunii, prevăzute de art. 157 Cod penal - Vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudentă.

În conflictul provocat de Eni Vasile, Mocanu Ionel se autoapăra acțiunile lui nicidecum nu conțin elementele infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021 au fost admise apelurile, casată sentința în latură penală în partea stabilirii pedepsei și în latură civilă în partea admiterii acțiunii civile succesului părții vătămate Dănoi Mariana, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care lui Mocanu Ionel recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) i s-a stabilit pedeapsa de 2 (doi)

ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și art.188 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 9 (nouă) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite lui Mocanu Ionel definitiv i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana, lăsând soluționarea acțiunii în ordinea procedurii generale civile.

În rest sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 06 iulie 2021 a fost menținută.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Verificând materialele cauzei, Colegiul judiciar a concluzionat că, la pronunțarea sentinței prima instanță just a ajuns la concluzia, că fapta penală reținută în culpa inculpatului Mocanu Ionel, a avut loc și a fost săvârșită de către acesta, în circumstanțele descrise mai sus.

Colegiul judiciar a constată că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezii dubii, nu au fost reținute.

Mai mult de atât, prin prisma tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată a instanței de fond, administrate adăugător în instanța de apel, Colegiul judiciar a menționat faptul că, starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate în instanța de apel.

Referitor la motivele invocate de apelant, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate în baza articolului 152 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, la caz s-a constata existența elementelor constitutive a infracțiunii incriminate inculpatului, or conținutul suportului probator indică incontestabil asupra faptului că, anume inculpatul la data de 03 septembrie 2019, în jurul orei 15:00, a maltratat-o pe Dănoi Elena când ultima se afla în oșpeție la Mocanu Ionel, al domiciliul ultimului. Au servit băuturi alcoolice, în urma unui conflict iscat între ea și Mocanu Ionel, ultimul având scopul provocării intenționate a vătămării corporale medii a sănătății persoanei, a trântit-o pe pat pe Dănoi Elena, iar numita a început să țipe și a fugit afară. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Mocanu Ionel a ajuns-o din urmă pe Dănoi Elena în ograda domiciliului său și intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0296 din 10 decembrie 2019, s-a stabilit că la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele Dănoi Elena, s-a constatat echimoze pe obraz, fractura coastei a VI care au fost cauzate cu obiect contondent dur, posibil în timpul și

circumstanțele indicate, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Mai mult faptul maltratării lui Dănoi Elena se deduce și din declarațiile inculpatului care a comunicat că i-a aplicat lovituri lui Dănoi Elena însă nu ține minte pe ce părți ale corpului. Tot inculpatul a comunicat că a aflat despre faptul că ulterior loviturilor sale lui Dănoi Elena i-a fost fracturată o coastă, dar ei s-au împăcat și ea la iertat. Circumstanțe ce atestă faptul maltratării părții vătămate de către inculpat.

În acest sens nu a fost reținută poziția apărării precum că inculpatul nu recunoaște locul comiterii faptei care este indicat în rechizitoriu ca fiind domiciliul lui Dănoi Elena, or potrivit rechizitoriului acuzatorului de stat a indicat locul infracțiunii ca fiind domiciliul inculpatului unde a fost maltrată Dănoi Elena (f.d.101. vol.III).

Instanța de apel a constatat că, obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, care în prezenta speță rezultă din dereglarea sănătății părții vătămate pe un termen lung, or la caz Dănoi Elena a fost supusă violenței periculoase pentru viață.

Obiectul material al vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății îl constituie corpul persoanei și anume în speță acestea a constituit echimoze pe obraz, fractura coastei VI a părții vătămate Dănoi Elena.

Latura subiectivă a vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, or inculpatul conștientiza consecințele loviturii aplicate, motivul infracțiunii fiind răzbunarea, or, el însuși nu a negat aplicarea violenței față de Dănoi Elena, iar faptul că inculpatul consideră că acestea au fost neînsemnate nu-l scutește de răspunderea pe care o poartă pentru faptele comise. În susținerea acestei ipoteze au fost reținute probele administrate inclusiv și concluzia raportului de constatare nr. 201911P0557 din 09.09.2019, concluzia raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0296 din 10.12.2019, potrivit cărora s-a constatat cu certitudine că inculpatul Mocanu Ionel la data de 03 septembrie 2019 în jurul orei 15:00, în urma unui conflict iscat între Dănoi Elena și Mocanu Ionel, ultimul având scopul provocării intenționate a vătămării corporale medii a sănătății persoanei, a trântit-o pe pat pe Dănoi Elena, iar numita a început să țipe și a fugit afară. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Mocanu Ionel a ajuns-o din urmă pe Dănoi Elena în ograda domiciliului său și intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0296 din 10 decembrie 2019, s-a stabilit că, la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele Dănoi Elena, s-a constatat echimoze pe obraz, fractura coastei VI, care au fost cauzate cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

În speță legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmarea survenită se confirmă prin declarațiile succesului părții vătămate, precum și declarațiile inculpatului Mocanu Ionel, care au confirmat aplicarea loviturilor față de partea vătămată, or, inculpatul însuși nu neagă aplicarea violenței periculoase pentru viață.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție, or inculpatul a declarat că partea vătămată Dănoi Elena după ce a fost trântită pe pat a țipat și a fugit din casă, inculpatul urmărind scopul cauzării vătămării corporale intenționat a urmărit-o pe partea vătămată, ajungând-o în curtea casei i-a aplicat mai multe lovituri, doar că nu ține minte pe ce părți ale corpului.

În contextul elementelor constitutive analizate, instanța de fond, just a încadrat acțiunile lui Mocanu Ionel în baza art. 152 alin.(1) Cod penal conform indicilor calificativi vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările de la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Cu referire la cel de al doilea episod, instanța de fond just a constatat că probele cercetate și anexate în susținerea învinuirii confirmă vinovăția lui Mocanu Ionel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal, or conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului că, anume inculpatul la data de 17 februarie 2019, aproximativ la ora 21:00, acționând intenționat cu scopul săvârșirii unui atac tâlhăresc asupra unei persoane pentru sustragerea bunurilor, prin deteriorarea ușii, a pătruns în domiciliul lui Eni Vasili, unde l-a atacat pe acesta, lovindu-l cu pumnii în cap și piept, trântindu-l la podea, i-a cerut bani lui Eni Vasili și-i căuta prin casă, apoi și-a continuat acțiunile infracționale, amenințându-l pe Eni Vasili cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei cu ajutorul unui topor, cu muchia căruia îl lovea peste picioare, cauzându-i, conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0047 din 06.03.2019: excoriație cu echimoză pe obraz, excoriații pe ambii genunchi, gamba dreaptă, cap, echimoză pe mâna stângă, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Achitarea inculpatului se solicită și în baza episodului încadrat la art. 188 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal, pe motiv că probele nu confirmă că ultimul l-a maltratat pe Eni Vasile, or potrivit declarațiilor inculpatului ultimul personal a confirmat faptul că la data de 17.02.2019 a fost în domiciliul lui Eni Vasile și i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, deoarece Eni Vasile a tentat să-l lovească cu un topor mic.

La caz instanța de apel a constatat că, obiectul material îl formează corpul persoanei, victima infracțiunii care este persoana agresată și anume Eni Vasile. Astfel, Mocanu Ionel, prin acțiunile sale intenționate, a periclitat în principal - relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor părții vătămate Eni Vasile, iar în plan secundar - relațiile sociale cu privire la sănătatea părții vătămate Eni Vasile, precum și asupra libertății psihice a acesteia. Respectiv, instanța de judecată apreciază că în speță obiectul juridic și-a găsit confirmare integral.

Latura obiectivă a infracțiunii instanța de judecată a reținut că pentru a fi în prezența tâlhăriei fapt consumat este necesară și suficientă comiterea atacului însoțit în mod alternativ de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și a tentativei de sustragere. În speță Mocanu Ionel aplicând lovituri asupra lui Eni Vasile a cerut bani de la acesta în acest sens a răscolit casa părții vătămate, aceste circumstanțe se confirmă

prin declarațiile vecinilor care a venit prima la fața locului și a constata dezordine în casă și a telefonat fiicei părții vătămate.

În acest context acțiunile lui Mocanu Ionel au fost individualizate ca fiind tâlhărie în varianta agravată prevăzută la art.188 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal - atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă.

Probele prezentate în acest sens reflectă faptul că în acțiunile inculpatului Mocanu Ionel sunt prezente semnele specifice laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie or, la data de 17 februarie 2019, aproximativ la ora 21.00, acționând intenționat cu scopul săvârșirii unui atac tâlhăresc asupra unei persoane pentru sustragerea bunurilor, prin deteriorarea ușii, a pătruns în domiciliul lui Eni Vasili, situat în satul Brînza, raionul Cahul, unde l-a atacat pe acesta, lovindu-l cu pumnii în cap și piept, trântindu-l la podea, i-a cerut bani lui Eni Vasile și-i căuta prin casă, apoi și-a continuat acțiunile infracționale, amenințându-l pe Eni Vasile cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei cu ajutorul unui topor, cu muchia căruia îl lovea peste picioare, cauzându-i, conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201911D0047 din 06.03.2019: excoriație cu echimoză pe obraz, excoriații pe ambii genunchi, gamba dreaptă, cap, echimoză pe mâna stângă, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța de apel a reținut că, circumstanțele în cauză atestă că instanța de fond just a reținut în acțiunile lui Mocanu Ionel semnele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute la art.188 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, în contextul în care Mocanu Ionel a atacat vădit victima cu un topor, aplicând violență periculoasă pentru viața și pentru sănătatea acesteia, precum și a amenințat-o cu aplicarea violenței.

Astfel la caz nu există careva dubii cu referire la faptul că anume inculpatul Mocanu Ionel a comis faptele imputate acestuia, or, martorii audiați în ședința de judecată au declarat despre caracterul agresiv a lui Mocanu Ionel. Martorii au indicat faptul că Mocanu Ionel a cauzat leziuni corporale lui Eni Vasile, mai mult martorul Chetroi Nicolae a menționat că nu a văzut personal cearta dintre Mocanu Ionel și Eni Vasile, dar însuși Mocanu I. i-a comunicat că a aplicat câteva lovituri lui Eni Vasile, deoarece ultimul îl numește hoț.

Circumstanțele în cauză atestă în afara oricărui dubiu că vinovăția lui Mocanu Ionel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal a fost demonstrate în cadrul instanței de judecată, dat fiind că însăși inculpatul Mocanu Ionel nu neagă aplicarea loviturilor cu pumnul lui Eni Vasile ci neagă aplicarea loviturilor cu toporul, fapt combătut integral prin concluzia raportului de constatare medico-legală nr. 201911P0087 din 19.02.2019, potrivit căruia la Eni Vasile s-au constatat excoriație cu echimoză pe obraz, excoriații pe ambii genunchi, gamba dreaptă, cap, echimoză pe mâna stângă, care au fost cauzate cu obiect dur contondent și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, or, aceste leziuni nu puteau apărea ca urmare a aplicării loviturii în regiunea feței.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, poziția apărării este irelevantă, or simpla afirmație a stării de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe de necombătut. Prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Totodată, argumentele inculpatului și părții apărării, instanța de apel le-a respins ca o poziție evazivă îndreptată spre inducerea în eroare a instanței de judecată, urmărind drept scop evitarea pedepsei penale, dat fiind că atât în cazul cu Dănoi Elena cât și în cazul Eni Vasile însăși inculpatul Mocanu Ionel a confirmat faptul aplicării loviturilor față de părțile vătămate.

Astfel, probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Mocanu Ionel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 152 alin. (1) și art.188 alin.(2), lit. d), e) din Codul penal, a fost dovedită.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a reținut personalitatea inculpatului care se află în relație de concubinaj, are la întreținere doi copii minori, face abuz de alcool, nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, nu se află la evidența medicului narcolog, antecedentele anterioare au relevanță cazului în contextul condamnării acestuia pentru violență în familie, la locul de trai se caracterizează negativ, se află în vizorul poliției, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, iar alta din categoria celor grave, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar în calitate de circumstanțe agravante a fost reținut faptul comiterii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză; săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unei femei profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate; săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Analizând aceste circumstanțe, ținând cont de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunilor, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate instanța a considerat că în privința acestuia, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) și art.188 alin.(2), lit. d), e) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de închisoare, care în opinia instanței va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Prin cumul parțial al pedepselor aplicate, luând în considerare totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța de apel a considerat oportun de a stabili inculpatului Mocanu Ionel, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont în acest sens de prevederile art. 84 Cod penal. Circumstanțele constatate la caz determină instanța de apel de a considera, că pedeapsa cu închisoarea va asigura

restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului Mocanu Ionel în realizarea scopului legii penale stabilit la art.61 Cod penal.

Ținând cont de dispozițiile art. 227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, instanța de fond întemeiat a admis solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Mocanu Ionel în contul statului, a sumei de 896 lei în calitate de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, or potrivit art.143 alin. (1) pct. 2), 3), 5) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale. Or, în speță, au fost petrecute următoarele expertize: Raportul de constatare nr. 201811P0087 din 19.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr. 201911D0047 din 06.03.2019, pentru care s-au cheltuit - 448 lei, precum și pentru cel de al doilea episod s-au petrecut raportul de constatare nr. 201911P0557 din 09.09.2019 și raportul de expertiză judiciară nr. 201911D0296 din 10.12.2019, în sumă totală - 448 lei.

În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana, Colegiul judiciar a reținut că potrivit materialelor cauzei succesorul părții vătămate a solicitat încasarea prejudiciul material din contul inculpatului în sumă de 6 000 lei, care au fost cheltuiți pentru tratamentul medical, investigații medicale și produse medicamentoase a mamei sale - partea vătămată Dănoi Elena.

Prin prisma prevederilor art. art. 219 alin. (1)-(3); 225 alin. (1)-(3) și art. 220 alin. (3) Cod procedură penală, raportate la acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana prin care ultima a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 6000 lei, Colegiul judiciar a conchis că instanța de fond nejustificat a admis acțiunea civilă, în pofida faptului că a constatat lipsa unor probe în acest sens, or la caz se atestă că pretențiile de ordin material în suma solicitată de 6 000 lei nu sunt probate prin careva acte confirmative, iar simpla afirmație a solicitantului nu poate constitui temei de iure pentru a justifica încasarea prejudiciului material anume în acest quantum, din care considerente, instanța de apel a considerat oportun de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dănoi Mariana, lăsând soluționarea acțiunii în ordinea procedurii generale civile instanței de fond.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței în vigoare, invocând că pedeapsa stabilită lui Mocanu Ionel, este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale.

5. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit textului recursului se invocă, temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod procedură penală, susținând că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

5.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilește că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul apărării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece, instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului în partea stabilirii pedepsei și în latură civilă, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

5.2 Totodată, verificând hotărârea atacată sub aspectul individualizării corecte a pedepsei, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia. Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont inclusiv de prevederile art. 84 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Referitor la argumentul recurrentului precum că, *la stabilirea pedepsei inculpatului nu s-a ținut cont de totalitatea circumstanțelor cauzei, gravitatea infracțiunilor, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspundere, personalitatea inculpatului, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii* Colegiul penal,

nu îl va considera suficient pentru a interveni în hotărârea atacată, în vederea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse sub forma de închisoare pe un termen de 12 ani potrivit solicitărilor acuzatorului de stat deoarece, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a reținut anume aceste circumstanțe, personalitatea inculpatului care se află în relație de concubinaj, are la întreținere doi copii minori, face abuz de alcool, nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, nu se află la evidența medicului narcolog, antecedentele penale, la locul de trai se caracterizează negativ, se află în vizorul poliției, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, iar alta din categoria celor grave, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar în calitate de circumstanțe agravante a fost reținut faptul comiterii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unei femei profitând de starea de neputință a victimei, care se datorează vârstei înaintate, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate. Or, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art.152 alin. (1) Cod penal, prevede ca pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar art. 188 alin.(2), lit. d), e) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani. Astfel, instanța de apel, a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în baza art.152 alin.(1) Cod penal, și 9 ani în baza art.188 alin.2 lit.d),e) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă potrivit art.84 alin.(1) Cod penal -10 ani închisoare, nefiind comisă nici o eroare de drept, pedeapsa fiind în limitele normelor legale, cu respectarea rigorilor prevăzute la art.75-78 Cod penal.

Instanța de recurs nu poate accepta ca temei pentru casarea deciziei contestate, argumentul acuzării precum că, *inculpatul a fost anterior condamnat*, or, din materialele cauzei rezultă, că antecedentele penale indicate de acuzator, sunt stinse, iar toate circumstanțele cauzei și datele privind personalitatea inculpatului au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului de către instanța de apel.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, a atitudinii inculpatului față de cele comise și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile procurorului, precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

Față de cele ce preced, Colegiul consideră că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept, iar din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmare temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***Mocanu Ionel xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivată la **04 mai 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie